

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

44. szám.

Pest, június 9-kén 1849.

E lap megjelenik minden nap este, vasárnapot kivéve.

Előfizetés mai naptól december végeig Budapesten házhordással 5 fr., vidékre postán borítékban 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadtatik el.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban (Országút Kunewalderház) és minden postahivatalnál.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp.

Egyes szám ára 3 kr. pp.

[Egy nevezetes jelenet adta elő magát Békésmegyében.]

Az első hírt még tegnap kaptuk, s lelkünkben megdöbentünk, gondolván, hogy a mutatkozott forrongás valamely communisticus mozgalom, tán eredménye némelly legelőket felosztani akaró bujtogatók munkálódásának.

Ugy látszik, ma ezen aggodalmunk elenyészett. [Ujabb hírek szerint a jelenet egyike volt a nép legszebb, legdicsebb demonstrációjának.]

De ezen ítéletünket is feltételesen mondjuk, mert még mind eddig valamely kimerítő tudósításnak hiányával vagyunk, s könnyen megtörténhetnék, hogy később aggodalmat okozható részletességek jöhethének napfényre, s akkor korán kimondott helyeslésünket vissza kellene vonnunk.

[A nép, mint mondatik, hathatósan demonstrált. A megyei választmány összegyűlt, a városi és falusi jegyzők s előjárók, ügyvédek s kereskedők vagy más független emberek, a demokratiának ezen legtisztább elemei oda csatlakoztak a választmányhoz.]

És a megyei tisztviselőket az elsőtől az utolsóig lecsapták.

Mi ezen eljárásban a nép önértetének, s politikai tapintatának legfényesebb bizonyító jeleit látjuk.

A nép látta azt, hogy az 1844-diki törvények értelmében, a vármegyei hivatal még ma is mindig a volt nemesi osztály kizárólagos monopóliuma.

Sirva tapasztalta tovább, miként mutatá be magát az ország előtt ezen osztály. Látta a legliberalisabb megyéket, mint hódoltak meg Schliknek, Nugentnek, Schulzknak, P. Horvátnak stb.

Meghódoltak olly csufosan, hogy itt ott mutatkozó kivételek mellett a vármegye tisztjei,

alispánok, főjegyzők, szolgabírák, esküdtek, úgy irtak alá neveiket a hódoló okirat alá, mintha az csak egy casinot tervező iv lett volna.

Békésmegye tisztviselősege ellen még azt is halljuk vádként felhozatni, hogy az itteni tekintetesek előre, míg az ellenség az Altiszán nem is mutatta magát, elhatározták az ellenséget hódolattal fogadni, s nekik a szükséges élelmi szereket s előfogatókat kiszolgáltattani.

A nép határozottan lépett fel, s hatalmas szavával kimondá, hogy neki ilyen tisztviselők nem kellene.

Igy fog ez másutt is lenni, mert az mindenfelé türehtlen kezd lenni, hogy a táblabíró- és szolgabírófaj sehogy sem akar belejöni az új formákba.

Minden csak a régi lábón marad. Az ur most is kizárólag csak maga akar ur maradni.

A középponti kormány seregével szivja magához a megbukott vicispánokat s megyei quasi celebritásokat.

A nagyobb mezővárosok polgárai sok értelmes, derék, becsületes tisztviselői még gondolni sem mernek olyan helyekre, melyek őket a legtisztább jognál fogva megilletik.

Hány jeles, mértékletes, okos és az adminisztrationalis dolgokat teljesen értő polgárokat számolál Körös, Kecskemét, Vásárhely?

Van-e szó ezekről?

Ezek alig közeledhetnek egy ministerhez.

Ellenben a táblabírócollegák, azok, kikkel egykor együtt restaurálóztak, együtt itaták a nemességet, ezekre nézve még bejelentés sem létezik.

Csak betoppannak a sok te, s a sok barátom, s a sok reminescentia után a régi napokra, megvan a septemviratusság, a ministeri hivatalnokság, osztályfőnök, tanácsosság.

[Az ilyen elfajulást és visszaélést az eredmények után sejteni kezdi a nép, s hol egy pár okos, becsületes és rendet, szabadságot s egyenlőséget szerető ember vezérül találkozik, fellép erélyesen, és tesz úgy, mint tett Békésmegyében.]

A nép tudja azt, hogy az ő vére menti meg a hazát, melly ugyan közös mindenkivel.

De midőn vérével áldozik, nem lehet elszenvednie, hogy egy osztály, mint piéca, lesben álljon s folyvást szivja magának a győzelem gyümölcseit.]

Midőn a nemesség mentette meg a hazát, még meg lehet érteni, hogy ezen osztály mindent felfalt s a népet örökös jobbágyoká tette.

Most a néppel együtt mentetik meg a haza, s azért, ki a közös győzelem gyümölcseit egy

osztály számára ki akarja zsákmányolni, árulást követ el a vér szentsége ellen, mellyet ezrek ontanak a hazáért.

Pesten vagyunk!

Nem nyom többé a levegő, nem húz az ág, nem érezzük a földet ingadozni lábaink alatt.

Áldott légy Debreczen, vendégszerető népeddel, széles utcáiddal, republicanus erényeiddel, egyenes őszinteségeddel!

Tisztellek téged Debreczen: de szeretlek Pestről tisztelni; s ha nem is mondám népedről: „isteni civis nép“, azért nem felejtetem, hogy meleg részvétellel és kályhával fogadtál, midőn nyakunkon volt a német, s a kötéll.

Pesten vagyunk! mosolyognak ránk a Duna, a budai hegyek, s az ismerős bérkocsilovak; velünk érez a levegő és szivar, mellyet szivunk, a kő mellyet taposunk, a suszterpub, ki a fekete-sárgák ablakain phisikai experimentumokat csinál. —

Imádlak téged oh Debreczen, ragyogó nagy tornyoddal, kényelmes járatu fahidjaidal és jámbor taligáslovaiddal, de bocsáss meg oh Debreczen! ha nem kívánkozom vissza, hol annyi káposzta, annyi kürtös fánk és annyi majusi por járt belém.

Pesten vagyunk! hol reggelizhetünk a forradalmi csarnokban, ebédeltünk a függetlenségnél, vacsorálhatunk a szabadságnál és jó éjszakát mondhatunk a sasnak.

Ne neheztelj tehát Debreczen, ha nem kívánkozom vissza, sem Szikszayhoz, sem Mártonhoz, sem az alföldi hirlaphoz, sem a lóhoz, sem az ökörhöz, sem a nádorhoz, sem egyéb állapotokhoz. —

Pesten vagyunk, hol minden a szabadságra és forradalomra emlékeztet, hol republicanus a tráger, democrata maga a vicepalatinusné.

Hogy kívánkoznám hát vissza tág kebledbe oh Debreczen! hol egész télen teljhatalommal uralkodott egy két táblabíró, és a nemes vármegye; hol még az 1 és 2 lovas taligás közt is rangkülönbség, magok a szemérmes kofák közt is kasztok vannak. —

Imádlak oh Debreczen viharos porfellegeiddel, szeretetre méltó civiseiddel, töltöttkáposztáddal, és végtelen kolbászaiddal, elismerem hálas szíveddel vendégszeretetedet, elismerem büszkeséggel páratlan honszerelmedet; de ne neheztelj rám, ha jobban érzem magam Pesten, hol magam vagyok vendégszerető, hol a hazafiság

nagyszerű áldozatokban mutatta magát, s hol olly felséges papir vékonyságu cottleketek és kimondhatlan jó ízű omelettek aux confitures-eket lehet kapni, még pedig a függetlenségénél. —

Pesten vagyunk! mienk az élet, mienk a mult, mienk a jövő. — Nem nyom a levegő, nem húz az ág, nem érezzük a földet ingadozni lábaink alatt.

N. J.

Okos ember volt az a Szentkirályi Mór., mert jól tudta mit cselekszik.

Az ember azt gondolta volna, hogy Szentkirályi Mór csak akkor pártolt el a nemzeti ügytől, s átment az ellenséghez, midőn Windisgraetz már Pesten, már a Jászkun kerületben volt.

Dehogy, dehogy!

Most sül ki, hogy vétke szántsándékos és előre számított kicsinált dolog volt.

Mert ime most, midőn az ő személyét illető vagyont az álladalom lefoglaltatni akarja, új neje Iván Róza előáll, s bemutat egy átíró levelet, melly még a mult év végén, midőn az ellenség Győr táján lehetett, minden vagyonát átírta, magának egyedül 2000 forint élelmi járandóságot hagyván fel.

Az átíratni levélnek minden szükséges formalitásai megvannak, megvannak a helyszínen jelen volt emberek aláírásai, a legale testimonium, a szolgabíró s esküdtársai s a temérdek pecsét.

Értessültünk, hogy Földvári Lajos ellen, ki Eszék várát az ellenségnek 400 ágyuval s temérdek löszerekkel feladta, még pedig olly ellenségnek, melly a vár ellenében csak hatfontos ágyukkal jött, a legterhelőbb adatok érkeztek meg.

A megoszlott zászlóalj tisztszei rakásostul küldik be a terhelő nyilatkozatokat.

Egyik tisztsze azt is állítja, hogy őt Földvári agyon akarta lövetni, mert az ellenségre, midőn az közeledett, löni merészelt.

Egy másik szerint Földvári egy este a várnak egyik pontján az ágyúkból a töltéseket kihuzatta, s a helyet tüzekek nélkül hagyta.

Más nap e ponton az ellenség előre nyomult, a tüzekek azonban parancs nélkül megtöltvén az ágyukat, löni kezdettek, mire a bizakodva közelgő ellenség visszavonult.

De legterhelőbb az, hogy Földvári megengedte az ellenségnek, s egy pusztá lövéssel sem akadályozta, hogy az osztrákok a várnak csaknem falai alatt erős batteriákat építhessenek.

Szép dolog az, ha az ember gróf.
Még szebb, ha nagy bajusza van.
De legszebb, ha jó barátjai vannak az angyalok között úgy, mint az ördögök között.

Ezen gróf most vigan mulatozik a rebellisekkel. Jól találja magát.

Jól találta magát az ellenséggel is. Még vannak, kik emlékezni fognak, hogy e gróf a színházban jó fenszóval mondá:

Ah, az én kedves barátomat Schlicket látom a páholyban, ah ez charmant egy fiu, ő legjobb pajtásom, fel kell mennem hozzá.

És úgy tett, miként beszéle, s most pedig úgy tesz, mint mi felebb irtuk.

A cultus-minister Horvát csanádi püspök a Közlönyben értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy ezután magán ügyekben látogatásokat hetenkint háromszor, vasárnap, kedden és pénteken fogad el.

Az értesítés kimerítő: csak az egy maradt ki, hogy hol?

Hirlapírói kötelességünknek tartjuk a hiányt kigazítani, a midőn egy módot ajánlunk, mellyszerint az ügyes bajos ember, az érdemes minister szállását ki tudhatja, az értesítésből az sem tűnik ki, ha valljon Pesten, vagy Budán lakik-e a minister.

Im ajánlatunk.

A kinek valami dolga lesz a cultusnál, állitasson a két város valamennyi templom, s annak minden bejárásai mellé egy egy embert.

Notandum ollyan embereket kell felfogadni, kik a ministert személyesen ismerik.

Ezek aztán vigyázzanak, s a mellyik rá fog találni, templom után, menjen utána azon házig, hova a minister bemegeyen.

Ha a minister történetesen ekkor nem egyenesen szállására ment, másnap az experimentumot ismételni kell.

Mig aztán valahogy rájöhet az ember a jó utra, s kipótolhatja azt, mit a „Közlöny“ két szóval megelőzhetett volna.

Olvastuk egyszer, hogy egy chinai Mandarin angol orvosának illy levél czimet adott:

Boerhaven urnak, Európában.

Fájdalom egy cultusminister lakása különösen ezen költözködési saisonban még nincs annyira tudva Budapesten, mint volt Boerhaven, lakása Európában.

Kr.

Az öregnek egy névtelen vádló ellen magagazolása.

Marcizus Tizenötödike 170. lapján

A hon javára s díszére élt elaggott öregeket a pogányok is tisztelni és kémélleni szokták, ezt a névtelen vádlóm nem tanulta meg.

Philosophiai, geographiai, diplomaticai és historiai munkáim N. Britaniában, Francia-, Német-, Olaszországban, orosz birodalomban is ismeretesek s becsesek; ő kelménél nem; a tudósok megvetői a tudatlanak.

Buda-Pest veszélyében én tapodásnyit se távoztam el, hanem a népet a templomban felvilágosítám, biztatám, szólitgatám a kitartásra, bizodalomra, engedelemre független és önálló kormányunk iránt. Ezt a falak is tudják, csak ő kelme nem; a templom nyilván büdös előtte.

1686-ikban september másodikat Budavára visszavétele után, hogy hálálták meg a pestiek, tudom igenis Kazi, Wagner, Timonból és más kutyókból, de hogy vádlóm ő kelme azt tudná, méltán kétlem.

Követtem is majus 21-kén őket, mert Pesten én voltam első, ki hét órakor reggel az örömet hirdetem a népnek, s velük együtt térdre borúlva hálát adtunk az istennek — én pedig a győzőknek 20 forintot ajándékoztam — dobra títés nélkül. — Merek fogadni, hogy ő kelme ezeket nem cselekedte.

A kivilágítás dolgában pedig nyilván füllett, utczára nyiló ablakaim számát négyre tévén, az igaz vádló illyesmiben nem hibít.

Nevezzen meg e vádló, nem mondom három, hanem egy szomszédomat, ki engem a kivilágításra integetett volna előre.

Nevezze meg, ki engem hét órakor este már ágyban alva lelt volna.

S ha nyiló sisakkal jár, jelentse ki magát, hagy vehessem hazafiui és literatural érdemeit tollam alá, hagy legyen egy munkám érdekes, mellyre a gyertyát hijába ne vesztegettem legyen. — E fölött még ezen munkámmal is megajándékozandom. A magyarok nemzetisége. Bevezetés Magyarország historiájába.

Ha nem — — nem — — consequentia in forma.

Pest, 1849. Junius 9-kén.

89 esztendő öreg,

Fejér György m. k.

* * *

Na Kr. ur, ki a vádló cikket írta, ugyancsak megezáfolták őnt.

De a tény, hogy az ablakok világitva nem voltak, mégis megmarad.

Ezt kellett volna megezáfolni, s akkor a többi, az öregség, a tudományosság, mind a maga rendjén lett volna felhozva.

Mi valódi szent pietással vagyunk az öregek iránt, kiknek az isten annyi éveket ajándékozott mint nekünk tán félannyit sem fog.

De az öregséget nem tartjuk azért privilegiumnak, hogy akárki is annak palástja alatt merészkedjék a köz öröm ellen olly nyilvános demonstratiót tenni, mint Fejér, midőn ablakait ki nem világitá.

Ha tetszik neki, megmondjuk magán úton, ki volt oly bátor őt figyelmeztetni.

Különösen szomorú dolog illy demonstratiót látni egy kanonoktól, ki itt a hazában egy beneficium jövedelmét huzza.

Pétervár június 3-án 1849.

Tisztelt szerkesztő úr!

Miután ezen vidékről, hol csatáink legborzasztóbbjait küzdünk, oly kevés adatai vannak önnek; veszek magamnak engedelmével, bátorságot, néha néha egy pár sorközleendőért ön ajtaján kopogtatni!

Kinek nincs fogalma a tatárjárásról, nézze meg Bácsmegyét, s ha átfutá e terményekben gazdag, de most nagyobb részt parlagon heverő területet; — ha megtekinté e vidéket, melly oly költői regényességgel birt, s most a szépen rendezett faluk helyén düledékeny kormos falaknál egyebet nem lát; mint gyász fátyolt kellett tekintenie, melly elföldi a világ elől a helyet, hol a haza elleni kevés idő előtt nyugalmasan élvezék nem érdemlett jólétüket.

Átok fekszik e vidéken, a játszi délibáb hab képe remegve veszi föl a pusztult falvakat, mintha érzene, hogy tőlök fekete foltokat kap tiszta kőpén, mintha tudná, hogy bábajos tüköre nem tudja oly nagyszerű csarnokká emelni e kormos falakat, hogy a bűnös lázadásnak, melly bennök koholtaték, méltó emlékei lehessenek.

Bács tiszta, s a csajkiszták fő fészke Titel ostrom alatt van. Szinte hihetlennék látszik e nagyszerű posztót elfoglalni, s ha be lesz véve, akkor nem talál a haza elég jutalmat, Bácsmege megváltója Perczel Mór érdemelt eléggé meghálálni.

Karlovitcz és Kamenitz sokjába került az orosz vazallusnak, nagyszerű sáncaikat most már csak szépitgetik, meg sem gondolják, hogy a honvéd sereg előbb utóbb behuzhatlan barázdákat fog remek művükön hasítani.

Pétervár védleti helyzetének megfelel: nem támad, de a támadó rácz-, szerb- és schwarzgelb erőt mindedig bűnös fészkekbe visszariasztá, ha bár régi megmaradt frakkos tisztjeink közt találkoznak is még schwarzgelbek, s a sorkatonaság nem magyarajkú közt idegen érzelmeket uralók. . . . no de vannak honvédeink, miguelink s a t-

Minden dícséret mellett meg kell rónom a honvédeket, kik mult héten az elődrészen oly mélyen aludtak, hogy az éber ellenség nyakukra jöve, nehányat közülök leölt, s ha kissé okosabbak, egész a sáncrig jöhetnek háborítlanul. Egy pár illy hanyagság homályt vethetne ezen zászlóalj érdemeire.

Perczel Miklós ideiglenes várparancsnok együtt csatázott a harcziakkal, méltó testvére a tábornoknak!

Épen most van hadi törvényszék elébe állítva egy elfogott franczia, de a schwarzgelbeknél szolgáló kapitány, ki mint fogoly, a börtönőrrel, kutmesterrel és egy sáncrikáplárral egyetértve akart az ellen kezébe egy támadási tervet csempészni, de a levélvivő szerencsésen elfogott. Nem tudom, mit tesznek velök, én főbe lövetném, vagy inkább mint árulókat fölakasztatnám, nehogy Debreczenbe küldve, magasabb tisztséggel látasanak el, mert hisz a magyar ott is jutalmaz, a hol büntetni kellene, mi, mint hallom, a Pétervárad fogolytisztekkel meg is történt.

A cholera nálunk is kiütött. Nem szölok többet róla, mert félek, hogy oly badar beszédhalmaz jelenék ki tollamból, minő a 36-dik számban „Sürgötös kérelem a kormányhoz“ czim alatt V. . . . itől volt, . . . úgy látszik, hogy az az ur is megtanulhatná dolga miatt a puskávali oktatást, — többet használna vele!

És most Marcius uram isten velünk! s mivel jöhet idő, mellyben kissé hegyzett tollal kell némelly eljárásokat tudatnom, hogy ne legyen szálla a szemekben: a jobb időnkig legyen igénytelen nevem

Felföldy.

U. I. Most jött hozzánk egy görög kapitány, mint hírlík, rövid idő alatt ezernél több görög jövend, a szabadság előharcosai, a magyarok zászlaja alá. Ha itt lesznek, érintést teszek róluk.

Június 4-dikén.

Tegnap irt soralm ma is pecsétlenül asztalomon hevernek, mivel foglalatosságaim az egész napot igénybe vevék, csak este felé értem reá a tegnapi közleményt írhatni, melly munkámból egy alig reménylett kedves hír lökkente ki, nevezetesen: hogy Perczel seregének második része, melly Gál ezredes parancsnoksága alatt van, most csatlakozott Ujvidék alatt Perczel tábornokkal.

Gondolám, hogy hadseregünk nem sok ideig veszteglend, mi meg is történt.

Kamenitz és Karlovitz egymással összekötvék egy vadász árok által, mi a hegységeken átkigyözva, a csuesokon levő redoutokkal van összeköttetésbe. —

Éjféltűn $\frac{3}{4}$ kettőre történt a megtámadás, a ráczok és németek felkészülve voltak.

A csata a legnagyobb elszántsággal folya mind két részről, de vitéz harcossaink már viradat előtt 3 redoutot elfoglaltak a karloviczia któl, honnét az ott hagyott 15 ágyuval becsületesen lövöldöztek a kamenitziak első redoutjába.

Nem írom meg részletesen ezen elszánt harcot, csak következményeiről teszek említést.

Fáradt vitézeink látva, hogy az elfoglalt helyeket meg nem tarthatják, reggeli 7 órakor visszavonultak, hozván magukkal 1 egyfontos, 4 háromfontos, 1 hatfontos vas- és 1 vetágyut, a többi elfoglalt ágyukat lovak nem léte miatt kénytelenek voltak ott hagyni.

Veszteségünk 345 sebesült, kik közt 9 főtiszt van, s vagy 25 halott, az ellen vesztesége temérpek, holtjaiktól alig lehetett a sáncrikban járni.

Schulek kapitánynak, ki a tábornok segéde volt, egy ágyugolyó mindkét lábát elszakítá — vérvesztés következtében 10 órakor meghalt, — áldottak legyenek hamvai!

Felföldi.

Pest június 8-án.

Hire terjeng, hogy a sok vérvesztés által elhalaványult fekete-sárga dynastia utó sarjadéka Ferencz József meg akarja magát koronáztatni.

E czéla Pozsonyba hivatja a fő- s nagyméltóságú, a nagyságos, tekintetes, nemes, nemzeti és vitézlő urakat, az atyai szíven fekvő magyar nemzet javának mikénti szaporítása és az általa oly nagyon szeretett haza dicsőségének mimódoni emelhetése fölött atyailag tanácskozni; és hogy a hű nemzet atyai szeretetéről minél jobban meggyőződhesék, az összes haza hű kívánatát előlegesen teljesíti, azaz megkoronáztatja magát.

Még nincs nyolcz hónapja, hogy sokan voltak, kik azt a bolond fiút örömmel koronázták volna, ha az ugynevezett marcziusi alkotmányt esküvel megerősítette volna.

Hhaj, a mi volt, az elmult! azon alkotmány marcziusi hó gyanánt elolvadt a szabadság napja sugáraitól és most koronáztassa meg magát, majd ha fagy!

Ez a koronáztatási akarat bizonyosan az orosz sugallata következtében támadt a dynastia keblében, mert mint látszik az egyházi zsarnok még mindig vonakodik belé markolni hazánk ügyeibe. Próbálgatja mindenféleképen, mint a macska a forró kását, mimódon juthasson ügyeinkre való befolyásához a nélkül, hogy magát megégetné.

Száműzöttnek koronáztatási vágya karöltve az orosz intervencióval nagyon emlékeztet a magyarok második királyára, Péterre, kit a római pápák csupa feledékenységből nem emeltek a szentek közé.

Péter, a királyi erény ama dicső példánya, magát a német császár aláztos szolgálójának declarálva a magyar nemzet urává, királyává emeltetett másod izben is.

Ferencz József egy trónusra akar ülni, a melly nincsen és az ő számára nem is létezett soha; egy koronát akar lágy fejére nyomtatni, mellyet soha sem látand, hacsak az idő multával, mint vándor ismeretlenül, bűnbánatosan nem zarándokol a nemzeti muzeumba.

És ezt a koronát, melly után oly hév vágygial kívánkozik, az orosz czár fagyfaló kegyelmének akarja köszönni, kinek hála fejében hű szolgálatot esküdt.

A jó Péter csak második király volt a nemzetnek, az első, Istvánt jónak tartották, mert hisz mindazok, kiket lekonzultatott, pogányok s rebellisek voltak; a vérnádályok, kiket külföldről hozatván, a nemzet egészséges testére rakatott, mind szent emberek valának és a haza földi boldogsága s a nemzet tulvilági üdvössége biztosítására szolgáltak.

Nem csuda tehát, ha a nemzet a királyfaját nem ismervén, tudatlanságában azt hitte, hogy

egy önkebléből választott királylyal jobban boldogulnak.

A b a pedig a királytermészet örök szabályai szerint csak úgy garázdálkodott, mint elődei és a nemzet a jelen fájdalmaik terhe alatt elfeledvén a multakat, visszahitta Pétert, ki megint királytermészetét fölvette.

És ezek pedig még magyar királyok voltak, Kellene-e csak egyet is a habsburgok közül ijesztésül felhozni.

Hiába annyi király alatt kell egy nemzetnek nyögnie, mint a mennyinek járma alatt mi görbe-deztünk, míg ezt a fajtát voltaképen megismeri.

Most már ismerjük, tanultunk eleget a magunk kárán, mintsem tartanunk kellene a monarchiába való visszaeséstől. Tudjuk már, hogy a világ legnagyobb embere, akármely hazának leg-hübb fia, mihelyt király, megszűnik hazafinak megszűnik csaknem embernek lenni.

Az ember, a még néhány percz előtt legnagyobb ember, mihelyt az emberi nagyság magas-ságáról lelép és királlyá törpül, kigyóvá válik, melly földön mászva, a nemzet fájának gyökerén rágódik.

Mi a pozsonyi komédiát illeti, nem bánja senki, ha egy batkát sem érő fajankót drága pénzen vásárlott bársonyszékre lecsücsültetnek, majd el-jönek vitéz seregeink és

„Bele lőnek bársonyába,
Hogy csak úgy porzik kinjába.“

Keleti Zsiga.

Sebesült honvédeink számára beküldetett Pázmán Jánosné és Bart Luiza asszonyságoktól egy-egy csomó kötés és tépet.

H I R D E T É S E K.

3-1

Kilián György

egyetemi könyvárusnál Pesten, váci-utczában Parkfrieder-házban, megjelent és minden könyvárusnál kapható:

SZÓZAT

NÉMETHONBÓL

HABSBURGHÁZ

ÉS

Kossuth Lajos

FELŐL.

Meyer J.-tól (az Univerzum szerzőjétől) Németből fordította Horárik. 1 kr. pp.

7-4

Balassovits K. zongoráit mind vevésre mind hónapos bérlésre ajánlja. Tára van Váci úton Dischérfféle házban 1388 sz. 3-ik emeletben.

Megjelent

alulírtnál s általa minden pesti és vidéki könyvárusoknál kapható:

S Z A B A D S Á G D A L O K.

Irta:

Zalán.

Ára 10 kr. pp.

Bucsanszky,
kiadó.

3-3

Haszonbéri hirdetés.

Eger város javadalmához tartozó, s a város alsó végén fekvő jó karban lévő öt kerekű, úgynevezett Alsó malom, melly a mellett, hogy kerekű hajtására folytonosan elegendő vize van, soha el nem fagy, f. évi novemb. első napjától hat egymásután következő évekre és két hónapokra többet-igérés utján haszonbérbe adatik; a haszonbérleti kívánók tehát f. évi június hó 30-án reggeli 10 órára a város teremében tartandó árverésre elegendő bánatpénzrel ellátottan meghívottnak. —

A feltételek iránt személyesen, vagy bérmentett levelek által alólírtnál értekezhetni. Eger majus 31-én 1849.

Péter Ferencz m. k.,
közgyűlési jegyző.

3-3

Két szoba

kényelmesen butorozva, magyar utcában 528. szám alatt minden órán kiadandó. Értekezhetni ugyanott.

A legjobb hajnövesztő és hajvést gátló kenet.

Úgy a szőke, pirók és ősz haját, barkót és szakált sötétre színező miséggel is, újra készíthető Pesten: Nádorutca. 208. sz. A hátsó 1-ső emeletben sz. 12. köcsögje 1 és 2. pf.

Kintner Ferencz

dohánykereskedő, ezelőtt az „Angol királyné“ — házban, jelenleg a Dorottya-utczában, Wieserházban, a „hordó“ vendégháznak átellenében, jeleníti a tisztelt közönségnek, különösen eddigi vásárlóinak, dohány- és szivarkereskedésének áthelyezését. Köszönetet mondván az előbbi helyen tapasztalt részvétért, ezutára is hasonlót kér, s bel- és külföldi szivar-, dohány- és minden lehető dohányzási kellékekkel ellátott rakványát ajánlván, árúja legjobb minősége mellett lehető legju-tányosb árt ígér.

Magyar középponti vasut.

Naponkinti

indulások

1849-iki april 29-től további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek leg-alább ¼ órával az indulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggel 7 óra.
„ „ „ személyvonat délut. 1 óra
30 perczkor.

Szolnokból Pestre.

„ „ „ Személyvonat reggel 7 óra.
15 perczkor.
„ „ „ Személyvonat délut. 1 óra.
45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra.

„ „ „ délut. 3 „ 30 percz.

Váczirol Pest felé reggel 8 „

„ „ „ délut. 5 „ 54 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Nemzeti

színház.

Pest, szombaton, június 9-kén, 1849.

HUNYADI LÁSZLÓ.

Eredeti nagy opera 4 szakaszban. Irta Egressi Benjámin, zenéjét szerzette Erkel Ferencz.

Rendező: Szerdahelyi.

Első szakasz: Czillei halála. Személyei:

V. László, magyar király — Bognár.
Czillei Ulrich, kormányzó — Kőszeghi.
Hunyadi László,) — Farkas Károly.
) testvérek — Csillag R.
Hunyadi Mátyás,)
Főurak. Király kísérete. Zsoldosok. Nép. — Történik Nándoron: 1456.

Második szakasz: Király eskü. Személyei:

V. László, magyar király — Bognár,
Gara, nádor — Reina.
Mária, leánya — Hollósi K.
Erzsébet, Hunyadi János özvegye Schodelné.
László,) — Farkas K.
) fiai — Csillag R.
Mátyás,)
Egy hölgy — Boldogné.
Nemesek. Hölgyek. Történik Temesvárt: 1456.

Harmadik szakasz: Ármány. Személyei:

V. László, magyar király — Bognár.
Gara, nádor — Reina.
Mária, leánya — Hollósi K.
Hunyadi László — Farkas Károly.
Hunyadi Mátyás — Csillag R.

Násznép. Katonák. Történethely: Buda.

Negyedik szakasz: Vérpad. Személyei:

Gara, nádor — Reina.
Mária, leánya — Hollósi K.
Erzsébet, Hunyadi János özvegye Schodelné.
Hunyadi László, fia — Farkas Károly.

Kiséret. Nép. Örök. Bakó. Történik: Budán.

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.